

بررسی علل اختلال یادگیری در مهارت های نوشتن دانش آموزان

مهتاب قاسم پور فارسانی^۱، یاسمن حیدری فارسانی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی

۲- دانشجوی کارشناسی

چکیده

ناتوانی های یادگیری، یکی از بزرگترین و شاید جنجال برانگیزترین مقوله های آموزش و پرورش استثنایی است. اختلال یادگیری به گروه ناهماهنگی از اختلال ها اطلاق می شود که به شکل مشکلات عمده در فراگیری و به کارگیری توانایی خواندن، نوشتن و ریاضیات آشکار می شود. مشخصه اختلال یادگیری در کودک یا نوجوان عدم پیشرفت تحصیلی در زمینه خواندن، بیان نوشتاری یا ریاضیات در مقایسه با توانایی کلی هوش است. با توجه به این که در میان مهارت های تحصیلی پایه، خواندن و نوشتن از مهم ترین مهارت ها به حساب می آیند و در زندگی روزمره نوشتن یکی از اساسی ترین ابزار یادگیری دانش آموزان است. پس یکی از اهداف اصلی آموزش و پرورش در مقطع ابتدایی، آموزش نوشتن می باشد. پس در آموزش دانش آموزان مبتلا به اختلال نوشتن لازم است آن ها را شناسایی و در جهت بهبود این مشکل از روش های درمانی مناسبی استفاده کنیم. در این مقاله که با روش تحقیقی مروری- کتابخانه ای به دست آمده است، تلاش شده اختلال یادگیری نوشتن، بررسی و برخی از راهکارهای درمانی مفید برای آن را ارائه گردد.

واژگان کلیدی: اختلال یادگیری، اختلال نوشتن، دیسگرافیا، درمان

مقدمه

بسیارند کودکانی که ظاهری طبیعی دارند، رشد جسمی، قد و وزنشان حاکی از بهنجار بودن آنان است، هوش کم و بیش عادی دارند، به خوبی حرف می زنند و مانند سایر کودکان بازی می کنند، مثل همسالان خود با سایرین ارتباط برقرار می کنند، در خانه نیز خود یاری های لازم را دارند و کارهایی را که والدین به آنها می سپارند، به خوبی انجام می دهند، و از رفتار و اخلاق عادی برخوردارند، لیکن زمانی که به مدرسه می روند و می خواهند خواندن و نوشتن و حساب یاد بگیرند دچار مشکلات جدی می شوند، این کودکان به تدریج درمی یابند که سایر کودکان از نظر وضع درسی بهتر از آنها هستند و احساس حقارت را تجربه می کنند و کم کم بیزاری از درس و مدرسه در آنها به وجود می آید. والدین آنها که اغلب از دلایل ناتوانی یادگیری آنها بی خبر هستند، مشکل را بیشتر می کنند و با فشارهایی که به کودک وارد می آورند، دشواری را چند برابر می کنند (ساطعی، ۱۳۸۲). بدیهی است این کودکان در مراجعه به هر متخصصی، مشکلی تازه در خود می یابند. هر متخصص مشکل آنها را از دریچه چشم خود نگریسته و تنها بعدی از ابعاد پیچیده آن را زیر ذره بین تخصص خویش قرار می دهد. گفتنی است که در این میان، امر اساسی توجه به این نکته است که در این گونه موارد، ضرورتاً باید به جای تشخیص های انفرادی، از شیوه نظام چند رشته ای سود جست که در آن معمولاً مجموعه ای از تجربیات و تخصص ها توأمان مورد استفاده قرار می گیرد. بدین معنی که با همگام شدن عده ای از متخصصان و یک سو و یک جهت شدن تلاش های مختلفی که از طرف صاحبان فن و تجربه صورت می گیرد، راهی برای تحلیل، تشخیص و درمان اساس مسائل یادگیری گشوده می شود (دادستان، ۱۳۷۹).